
**DIREKTIV OM PLAN FOR
PARTIARBEIDET FRA
STORTINGSVALGET
FRAM TIL
SOMMEREN 1978**

DIREKTIV OM PLAN FOR PARTIARBEIDET FRA STORTINGSVALGET FRAM TIL SOMMEREN 1978

Sentralkomiteen har vedtatt en ny plan for partiarbeidet fra stortingsvalget fram til sommeren 78. Planen innebærer viktige endringer i forhold til de målsettingene som ble sendt ut i samband med direktiv om oppgavene i vår.

Som før meldt er ungdomspolitikken hovedoppgava gjennom hele planperioden. Sentralkomiteen har vedtatt at den viktigste underordna oppgava gjennom hele planen er kampen mot byråkratisk arbeidsstil i partiet.

BAKGRUNNEN FOR PLANEN

Planen må vi se på bakgrunn av situasjonen i verden og i Norge.

Alle de grunnleggende motsigelsene i verden skjerpes. Faktorene for revolusjon øker. Folket i den tredje verden rykker fram og retter viktige slag mot imperialismen og de to supermaktene. Samtidig øker faktorene for krig raskere. Rivaliseringa mellom supermaktene øker. Faren for en tredje verdenskrig rykker stadig nærmere. Norge vil uunngåelig bli trukket inn i en imperialistisk omfordelingskrig. Særlig sosialimperialismen har trappa opp provokasjonene mot Norge.

Klassekampen i Norge skjerpes. Streiker og aksjoner i proletariatet og grupper av det arbeidende folket viser større bredde. Den kommunistiske og revolusjonære bevegelsen leda av AKP(m-l) har styrka seg betydelig. AKP(m-l) er blitt i stand til å lede proletariatet og dets allierte på stadig flere områder av klassekampen.

Samtidig har de moderne revisjonistene, først og fremst SV, store problemer, og er i dag sterkt svekka i forhold til for bare et par år siden.

I denne situasjonen griper borgerskapet, arbeideraristokratene og revisjonistene til sterkere tiltak for å kue arbeiderklassen og deres allierte. Opprustning av politi, yrkesforbudskampanjer, hetskampanjer mot kommunister og radikale dokumenterer at stadig flere fasciseringstiltak blir satt ut i

livet. De fascistiske grupperingene kommer åpent fram.

I denne situasjonen med skjerpa klassekamp ute og hjemme og krigstrusel, må det kommunistiske partiet påta seg et stort ansvar – for arbeiderklassens interesser, for nasjonens framtid, for proletarisk internasjonalisme i form av uselvisk støtte til alle verdens undertrykte folk og nasjoner.

Det krever av oss at vi må styrke partiet kraftig – både kvalitativt og kvantitativt i tida framover. Klassen trenger tre våpen i den nasjonal-revolusjonære frigjøringskrigen: Partiet, enhetsfronten og folkehæren. Vi må styrke det ene våpnet kraftig i tida framover.

Uten en kjempende ungdomsbevegelse og ungdomsmasse vil *dette ikke være mulig*. Ungdomsforbunda er både reservoarer og redskaper for partiet. Tørker disse kildene inn, tørker også partiet inn. Partiet må ha ungdomsmassene på sin side, må ha kjempende ungdomsforbund. Dette er av strategisk betydning, for revolusjonen, for frigjøringskrigen.

Vi trenger samtidig et parti som er leda etter kommunistiske prinsipper, med sterk masselinje både innad i partiet og utad i massene.

I korte trekk er dette bakgrunnen for denne årsplanen.

FORTSATT KAMP MOT HØYREAVVIKET

Årsplanen skiller seg fra tidligere planer i *metoden*. Den inneholder langt færre oppgaver enn før. Den har langt færre obligatoriske lagsmøter enn tidligere planer. Oppgavene i planen er gitt en klar prioritering.

Partiet har hatt stor framgang etter at oppgjøret med høyre-opportunismen skjøt fart i hele partiet. AKP(m-l) er i dag den politisk ledende krafta for proletariatet i Norge. Denne store framgangen må vi ta som utgangspunkt når vi retter kritikk mot viktige sider ved vår måte å jobbe på. Det er samtidig sånn at oppgjøret med høyreavviket ikke er ferdig. Høyreavviket kommer fortsatt til uttrykk på en rekke områder partiets arbeid: Det faglige arbeidet, kvinnearbeidet, det anti-imperialistiske arbeidet, ungdomspolitikken, m.m. Heller ikke er det vulgaristiske avviket rydda ut av partiet. Det kommer bl.a. til uttrykk som en tendens til å gjøre «venstre»-overslag, sektersisme, tendens til å lage seg flere fiender enn nødvendig, og til å konsentrere kreftene mot de små fiendene.

I tillegg kommer høyreavviket til uttrykk i metodene for ledelse som brukes i partiet. Sentralkomiteen mener at det har utvikla seg mange byråkratiske trekk i partiets ideologi og arbeidsstil. Disse dårlige trekk stammer i hovedsak fra sentralkomiteen og vår måte å lede partiet på.

Noen eksempler på den feilaktige stilen. Det er for mye møter. Kameratene og laga har for mange oppgaver. Det finnes en stil med at alle medlemmer skal jobbe med alle oppgaver. Følgen av dette er at vi får gjort alt for lite massearbeid. Kamerater som søker medlemskap blir ikke tatt kontakt med. Sympatisører som vil jobbe sammen med oss blir ikke tatt hand om og gitt mulighet til å gjøre en innsats.

Denne ideologien og stilen er uttrykk for at oppgjøret med høyre-opportunismen også på dette området må fortsette.

Sentralkomiteen må ta hovedansvaret for at sånne forhold har fått bre seg i partiet. Når sentralkomiteen lager så omfattende planer og sender ut direktiver til laga i slike mengder at mange oppgaver ikke blir løst godt nok, da er det noe galt fatt.

At dette har vært vanlig, viser også at det er for stor avstand mellom partiledelsen og laga. Når vi dessuten sender ut direktiver uten å gjøre undersøkelser og oppsummere

underveis, blir også veiledninga til laga om hvordan oppgaven skal løses dårlig og ledelsen blir byråkratisk.

Dette er ikke hovedsaka ved situasjonen i partiet. Hovedsaka er at det er mer studier, mer kritikk og sjølkritikk, bedre disiplin og sikkerhet, at partiet vokser og jobber hardere enn noen gang. Men dersom de feilaktige tendensene får lov til å fortsette, vil det sikkert føre til stagnasjon og tilbakegang for partiet. Derfor må vi rykke byråkratiet opp med rota. Uten å kvitte oss med byråkratiet og skape ei sterk masselinje innad i partiet og utad – vil vi ikke være i stand til å løse noen av oppgavene i planen.

I samband med arbeidet med årsplanen har sentralkomiteen trukket viktige erfaringer fra å studere Maos artikkel om metoder for ledelse. Mao lærer oss her bl.a. at dersom en pålegger partiorganisasjonen et utall av oppgaver uten å angi hvilken vekt de har og i hvilken rekkefølge og hvordan de skal løses, oppstår det forvirring og uorden i partiorganisasjonenes arbeid og ingen endelige resultater blir oppnådd. Vi er ikke i tvil om at denne kritikken rammer oss med stor tyngde! Vi må derfor begynne med å sanere våre egne planer og direktiver. Derfor er planen skjært ned til beinet.

Det er ikke meninga at partiet må gjøre mindre enn før. Vi vil også gå skarpt mot ethvert forsøk på å rehabilitere parti for vanlig folk-linja, som var et revisjonistisk angrep på partidisiplinen og arbeids- og møteplikten i partiet.

Det vi mener er at partiet kan oppnå mye mer og få løst flere oppgaver dersom vi lærer oss å jobbe sammen med massene. Vi kan oppnå større resultater med mindre omfattende planer, færre direktiver og bedre metoder for ledelse. Ved å utnytte partikameratenes krefter bedre og føre en bedre kaderfostring kan vi lære opp langt flere dyktige partikadre.

Nye metoder for ledelse vil kreve mye av oss. At vi prøver å kvitte oss med byråkratiske feil fører ikke automatisk til at vi klarer å utvikle korrekte metoder for ledelse. La oss antyde tre problemer:

– At vi har *ei* hovedoppgave i hele planperioden, betyr ikke at alle i hele partiet skal jobbe på samme måten med den. Heller ikke betyr det at den kan ta like mye tid og krefter hele tida.

– Det trengs undersøkelser, eksperimenter og studier for å utvikle metoder for å løse de mange *andre* oppgavene som kommer i tillegg til hovedoppgava og de andre viktigste oppgavene. Et eksempel: Det er ikke uten videre gitt åssen 1. mai skal jobbes med i partiet. Her må vi prøve oss fram. En måte å gå fram på er: At SK på høsten sender ut oppsummering av 1. mai 1977, og *for-slag* til paroler for 1. mai 1978. Så bestemmer laga sjøl åssen de vil planlegge 1. mai-arbeidet framover. Dette vil innebære at laga sjøl må finne det høvelige tidspunktet for å diskutere 1. mai-opplegget. Åssen skal undersøkelser blant massene lokalt gjøres, åssen finner vi fram til riktige lokale saker, osv. Videre må laga finne ut åssen resultatet av diskusjoner og undersøkelser skal rapporteres sentralt. (Her vil det bli gitt en frist for rapport.) Etterpå kan partiledelsen sammenfatte resultatet, lage det endelige 1. mai-direktivet, og sende det ut.

Det avgjørende er at vi gjennomfører en stil som samsvarer med prinsippet om «fra massene til massene» i partiet og i forholdet til massene utafor partiet.

Det må også være helt klart at 1. mai-arbeidet fortsatt blir ei stor oppgave i en periode, la oss ikke tru noe annet!

– Forholdet mellom oppgavene er dialektisk, ikke stivbeint og statisk. Underordna oppgaver kan støtte opp under arbeidet med hovedoppgava, og omvendt. For eksempel må vi i 1. mai-arbeidet legge stor vekt på å mobilisere ungdommen. Dette vil i sin tur sjølsagt styrke 1. mai-mobiliseringa. Videre: Dersom sosialimperialismen oppunder jul går til drastiske provokasjoner i Barentshavet og på Svalbard, vil denne saka utvilsomt dominere arbeidet vårt for ei tid.

Det som er viktig blir å holde fast på at vi har en *strategisk plan* som vi følger, og at vi ikke blir slaver av spontante planer.

HOVEDOPPGAVA ER Å UTVIKLE EN REVOLUSJONÆR UNGDOMSPOLITIKK

A) Hovedoppgava fra valget og fram til sommeren 78 er ungdomspolitikken. Hele partiet skal derfor delta i en stor ungdomskampanje som vil gå gjennom planen fra begynnelse til slutt.

B) Hovedmålsettinga for ungdomskampanjen er å mobilisere hele partiet for å utvikle en revolusjonær ungdomspolitikk, mobilisere breie ungdomsmasser til kamp og gjøre Rød Ungdom og NKS til sterke redskaper for partiets ungdomspolitikk.

C) Vi har alltid hatt en viktig styrke i den kommunistiske ungdomsbevegelsen. RU og NKS har tusener av lojale og fine medlemmer. Dette er en verdifull ressurs som partiet må ta godt vare på. Men over flere år har det utvikla seg alvorlige problemer i ungdomsarbeidet, som setter vår stilling blant ungdommen i fare.

Sentralkomiteen har oppsummert at situasjonen for ungdomsforbundene i dag er kritisk og at vi står i fare for å miste det vi har oppnådd. Sentralkomiteen ser nå ungdomsarbeidet som den mest brennende viktige oppgava for partiet overhodet.

Vi mangler i dag en virkelig revolusjonær ungdomspolitikk. Dette må partiet ta ansvaret for. Mangelen på ungdomspolitikk hos RU og NKS gjenspeiler bare at partiet mangler en revolusjonær politikk for arbeiderungdommen og ungdomsmassene. Vi

har politikk for deler av ungdommens kamper. Men vi mangler en *helhetlig* revolusjonær ungdomspolitikk.

Denne stoda uttrykker at *høyreavviket* ikke er bekjempa på dette viktige området. Et resultat av dette avviket er at partiet mangler virkelig sterke redskaper for å føre ut partiets politikk blant ungdommen. RU og NKS må styrkes kraftig for å bli sånne redskaper.

RU og NKS er i dag for lite i stand til å ta ledelsen på mange områder. De driver med en del bra aksjoner, men stilen med aksjoner er altfor lite utvikla. De har lite frontarbeid. De er i dag for lite forankra i ungdomsmassene. De er mye prega av sekterisme og klikkvesen og av byråkrati og møtekommunisme innad.

Det at vi har neglisjert ungdomsarbeidet har også gjort det lettere for demagoger av forskjellig slag å skaffe seg en viss oppslutning. Fascistiske grupper har dukka opp enkelte steder. Reaksjonær og anti-kommunistisk demagogi har fått et visst fotfeste. De moderne revisjonistene har klart å oppnå bedre resultater på gata enn på mange år, nettopp ved å mobilisere blant skoleungdommen og studentene. I de samme ungdomsgruppene har også trotskister og anarkister et lite oppblaff.

Dette er riktignok ikke hovedsaka ved

situasjonen blant ungdommen. Hovedmassen av ungdommen er sunn og vi kan vinne store grupper av ungdommen i løpet av kort tid. Men dette krever at vi blir i stand til å gripe de særskilte problemene som ungdommen står overfor, tar den som den er og lærer oss til å snakke dens eget språk.

Lenin sa at seieren følger den som har ungdommen. For oss betyr dette at ungdomsarbeidet er reservoaret for partiet. Tørker dette ut, vil også partiet tørke ut. Ungdommen må utgjøre hovedtyngden i revolusjonshæren. Vi må derfor ha som målsetting å vinne hovedmassen av ungdommen.

Derfor er den situasjonen vi nå er i livsfarlig for partiet. Dersom vi mister vår styrke blant ungdommen vil dette være et uopprettelig strategisk nederlag.

Vi kan heller ikke gjøre et nytt gjennombrudd i ungdomsarbeidet uten å prioritere det svært høyt i en lang periode, å prioritere høyt å utarbeide politiske linjer og finne fram til metoder for å nærme oss ungdommen. Derfor må denne oppgava prioriteres over alt annet i planperioden.

Ingen andre oppgaver kan stilles opp mot dette i viktighet. Dersom vi prioriterer på en annen måte for å oppnå større framgang på et annet område, vil en slik framgang helt sikkert være for dyrt kjøpt. Ungdoms-

arbeidet er det området der vi har mest å vinne og mest å tape.

Vi må lære oss å anvende Maos metode med å konsentrere store styrker for å gjøre gjennombrudd på ett område.

D) Ei underordna målsetting for kampanjen er å skape et sterkt apparat av ungdomsledere som sikrer partiets ledelse av ungdomsarbeidet.

En feil i ungdomslederinstruksen utforma i tidligere direktiv er at lederne ikke skal drive eksternt ungdomsarbeid. De viktigste framgangene i ungdomsarbeidet den seinere tida (som blant Stovner- og T-baneungdommen) er resultatet av at nettopp denne feilaktige linja ikke er fulgt.

Derfor vil sentralkomiteen trekke tilbake den gjeldende instruksen for ungdomsledere og sende ut en ny instruks seinere.

E) Om gangen i kampanja: Partiet vil tidlig til høsten gjennomføre en landskonferanse om ungdomspolitikken. Etter konferansen skal det gjennomføres en diskusjon i hele partiet om ungdommens rolle og hovedlinjene for ungdomspolitikken. Våren 1978 vil det bli gjennomført en ny stor partidiskusjon om ungdomsarbeidet. Kampanjen avsluttes med at det innkalles en ny partikonferanse sommeren 1978 som sammenfatter resultatene av ungdomskampanjen.

DEN VIKTIGSTE UNDERORDNA OPPGAVA: KAMP MOT BYRÅKRATISK ARBEIDSSSTIL

A) Den oppgava som skal prioriteres som nummer to gjennom hele perioden er ei kampanje mot byråkratiet i partiet.

B) Målsettingene for kampanjen:

Vi må bedre situasjonen i laga ved å ha færre og bedre møter, gjennomføre arbeidsdeling mellom medlemmene og mellom laga for å utvide muligheten til massearbeid.

Direktivene må bli færre og sjeldnere.

Laga må få færre oppgaver sånn at de kan oppnå bedre resultater.

Ledende partiorganer må innføre en stil med å gjøre undersøkelser for å bli bedre i stand til å lede partiarbeidet og gi rettleiing til laga.

C) Kampen mot byråkratisme må være den viktigste underordna oppgava, og

viktigere enn for eks. verving, som er den tredje oppgava. Dersom vi fortsetter å ta inn folk uten å løse disse problemene, vil de nye kameratene raskt bli trukket inn i den samme byråkratiske arbeidsstilen og vi får utretta like lite massearbeid.

D) Hovedmetoden må være at sentralkomiteen legger fram kritikk og sjølkritikk og at laga og partistyrerne aktivt kritiserer lagas, sentralkomiteens og andre partistyrers arbeid. Sentralkomiteen vil derfor starte kampanjen ved å legge fram en slik kritikk og sjølkritikk.

E) Kampen mot byråkratismen er en viktig fortsettelse av kampen mot høyrevikket.

DEN TREDJE OPPGAVA ER VERING

A) Vering er den oppgava som skal prioriteres som nummer tre gjennom planen.

B) Mao sier at aktivister som vokser fram i løpet av kampen uavbrutt må forfremmes for å holde den ledende gruppa frisk. Vering til partiet er et sånt spørsmål om å forfremme klassekjempere til partiet. Partiet må ta inn friskt blod og kvitte seg med det dårlige.

Mao sier også at når linja er fastlagt, avgjør kaderen alt. I dag er det nødvendig å øke partiet kraftig for å øke vår innflytelse blant massene, og for å løse en rekke oppgaver. Dersom vi ikke trekker inn friskt blod, vil partiet ikke bare hindres i å drive mer massearbeid, det vil også bli mer byråkratisk og fjerne seg fra massene.

I dag går SV fra krise til krise. Det moderate revisjonistiske partiet står svakt. Dette er en ekstra grunn for oss til å verve medlemmer til det kommunistiske partiet.

C) Det fins et stort antall folk som står svært nær partiet og som raskt kan tas inn. Naturligvis skjer ikke dette uten arbeid fra vår side. De må gis anledning til å studere og arbeide, og vi må overbevise dem personlig om at de bør bli medlem. Vi må overvinne motforestillingene til disse kameratene mot å gå inn i partiet og denne oppgaven kan aldri koste oss for mye arbeid.

Men vi må også overvinne motstanden i partiet mot å ta inn friskt blod. Det fins kamerater som søker om medlemskap som går i månedsvis uten å bli tatt inn. Kamerater som er interessert i å bli med i partiet eller vil være med på en studiesirkel eller ønsker å jobbe sammen med oss blir ikke kontakta. Det fins mange kamerater som aldri blir spurt om å bli med i partiet. Det drives mye dårlig arbeid med de nye medlemmene og en del av dem går ut av partiet igjen. Vi må her ikke først og fremst

skyve skylda for at sånne saker skjer over på de kameratene som ikke kontakter folk som de burde kontakte og ta hånd om. Vi må rette skytset inn mot hva slags byråkratisme det er i partiet og i arbeidsstilen vår som gjør at slike saker ikke bare forekommer, men er temmelig vanlige.

Her er det på sin plass å minne om Lenins ord om at «det fins ikke folk — og det fins folk i massevis». Det vil si, i partiet er det for få folk til å løse alle de oppgavene som klassekampen stiller på dagsorden. Samtidig finnes det massevis av folk utafør partiet som kunne vært med og løst disse oppgavene dersom vi bare innså at de måtte rekrutteres til partiet.

D) Målsettinger for vervekampanjen:

— Vi må verve et stort antall medlemmer i løpet av planen. (Målsettinger vil bli oppgitt i kampanjedirektivet.)

— Vi må raskt trekke inn kamerater som lenge har stått nær partiet.

— Vi må forbedre arbeidet med grunnsirkelene, bl.a. ved å sikre at de gis svært høy prioritet i laga, sånn at vi kan rekruttere flere fra grunnsirkelene enn det vi gjør nå.

— Vi må arbeide særskilt for å løse problemene med å rekruttere i industrien med sikte på å oppnå konkrete resultater.

— Vi må arbeide særskilt for at tallet på nye medlemmer som går ut av partiet igjen, minker.

— Vi må arbeide for å forbedre klasse sammensetninga til partiet gjennom vervearbeidet. (Normer vil bli oppgitt i kampanjedirektivet.)

E) Søknader om medlemskap og henvendelser fra folk som ønsker å bli medlem i partiet, må prioriteres høyt i alle partiorganer. Se eget direktiv om dette.

F) Fostringa av de nye medlemmene må ses som en viktig del av vervearbeidet.

ANDRE UNDERORDNA OPPGAVER PÅ PLANEN

A) Den oppgava som skal prioriteres som nummer fire er å føre kamp mot feilaktige tendenser i den internasjonale kommunistiske bevegelsen og å skolere hele partiet i samband med disse tendensene.

Studiene er i samband med dette en svært høgt prioritert oppgave under hele planen. Studiene vil først og fremst konsentrere seg om motsigelsene i den internasjonale bevegelsen og ellers knyttes nært til de store oppgavene i planen.

B) Ut over dette er det nødvendig å fortsette kampen mot høyreavviket på tre viktige områder:

– Oppgjøret med det faglige høyreavviket må fortsette med utgangspunkt i partiets utkast til faglig manifest, særskilt med vekt på å korrigere masselinja på arbeidsplassene og i fagforeningene.

– Vi må fortsette kampen mot høyreavviket på kvinnepolitikken område, særskilt med sikte på å forbedre situasjonen i Kvinnefronten.

– Vi må fortsette kampen mot høyreavviket på det anti-imperialistiske området.

Vi må starte kampen mot de to supermaktene, særlig sosialimperialismen. Vi må se dette i lys av at krigsfare øker raskt.

Vi må styrke den proletariske internasjonalismen, særlig ved å gi økt støtte til kjempende frigjøringsbevegelser. Dette er et viktig område i kampen mot den moderne revisjonismen. Det anti-imperialistiske arbeidet må styrkes i arbeiderklassens rekker og inn på arbeidsplassene.

Dette er oppgavene på planen – de oppgavene hele partiet må jobbe for å løse i året som kommer.

OM EN DEL OPPGAVER SOM MÅ LØSES I TILLEGG

I tillegg til dette er det nødvendig at partiet har målsettinger for arbeidet på en lang rekke områder. Men dette vil ikke være oppgaver for hele partiet, i form av at hele partiet skal kastes ut i kampanjer eller gjennomføre partidiskusjoner på disse feltene.

At årsplanen begrenser seg til de oppgavene vi har gått gjennom, betyr ikke at alt annet ligger nede. Disse oppgavene vil fortsette å være viktige saker for partiledelsen, for deler av partiet og for enkeltkamerater.

Vi skal her kort gjøre rede for målsettingene på noen slike områder.

A) Forbedre partiets kaderpolitikk

Det er ei målsetting å forbedre partiets kaderpolitikk. For deler av partiet må dette være ei høgt prioritert oppgave, i samband med og i tillegg til kampen mot byråkratiet (som gjelder hele partiet).

B) Videre programarbeid

Det er ønskelig å utarbeide og vedta et nytt endlingsprogram og sameprogram. Revidere og nytgi partiets kvinnebok.

C) Studiene

Ut over studieplanen for hele partiet for planperioden er det ei målsetting å utarbeide langsiktige studieprogrammer for hele partiet og særskilte studieprogrammer for deler av partiet.

D) Sikkerheten

I samband med kampanjen mot byråkratiet i partiet er det ei målsetting å løse spørsmålet om klassifisering av medlemmene, som har stått uløst siden utgivelsen av sikkerhetsinstruksen.

E) Økonomien

Vi må forbedre kontingent-arbeidet og

gjennomføre nye innsamlinger, og her særskilt legge vekt på å forbedre stilen med å samle inn utad.

F) Propagandaen

Sikringa av dagsavisa er den viktigste oppgava. Vi må sikre en løpende diskusjon om innholdet i avisa, bygge ut arbeiderkorrespondentnettet og innarbeide rutiner for fornying.

Videre er det viktig å sikre oppfyllinga av Oktober-innsamlinga og utgivelsen av Oktobers store klassikerplan. Fra valget er slutt til 7. november må Oktober-innsamlinga stå sentralt.

Vi må sikre utgivelsen av fremmedarbeiderutgaven av Klassekampen og starte utgivelsen av et bondeblad og et samisk blad.

Vi må jobbe for å forbedre agitasjonsarbeidet, særskilt løpesedlene. Vi må bedre distribusjonen av bøker og annen litteratur.

G) Idretten

Vi må forbedre partilinja for idrettsarbeidet, jobbe for å styrke den fysiske fostringa i partiet og arbeidet i masseorganisasjonene innafor idretten.

H) Kulturen

Vi må forbedre partilinja for kulturpolitikken og legge grunnlag for frontorganisering. Vi må bekjempe høyre-opportunismen på kulturens område.

I) Frontarbeidet

Vi må ta et særskilt grep om å hjelpe Kvinnefronten med å verve og styrke studiene i marxismen-leninismen blant partikameratene i Kvinnefronten.

Vi må hjelpe til med verving og utbygging av 3. verden-komiteen. Av forskjellige solidaritetsinnsamlinger må Azania-innsam-

linga prioriteres som nummer en.

• Vi må propagandere riktige linjer for streikestøttekomiteenes arbeid.

• Vi må hjelpe til med å bygge ut Røde Pionerer.

Vi må jobbe for å hjelpe andre progressive fronter og blant annet hjelpe dem med å verve.

Oppgavene på planen må løses i samband med at krigsfaren øker.

FASENE I PLANEN OG MØTEPLANEN

Tidligere har vi inndelt planene i faser etter hva som har vært hovedoppgava til enhver tid. Nå må vi dele inn fasene etter de naturlige fasene i hovedoppgava – ungdomskampanjen. Dette betyr at den tidligere faseinndelinga endres.

1) OPPSTARTINGSFASEN: PROPAGANDA OG ORGANISERING (fra august til oktober)

Det vil bli avholdt konferanser om årsplanen med alle partistyrer i august. (Se særskilt innkalling.)

– Landskonferansen om ungdomspolitikken vil bli gjennomført.

– Det skal gjennomføres obligatoriske lagsmøter om ungdommens rolle og linjene for ungdomskampen. Denne diskusjonen vil være startskuddet for den neste fasen – kampanjefasen.

– Videre vil kampanjen mot byråkratiet starte i denne fasen med at sentralkomiteen vil legge fram kritikk og sjølkritikk for partiet.

– Det vil bli sendt ut en oppsummering av 1. mai 1977 sammen med forslag til paroler for 1. mai 1978 med sikte på at laga og kameratene kan komme med kommentarer og forslag for 1. mai-direktivet utarbeides. Laga planlegger sjøl åssen de vil behandle 1. mai.

2) KAMPANJEFASEN (fra november til april)

– I denne fasen skal ungdomskampanjen drives for fullt. På våren vil det bli gjennomført en ny stor partidiskusjon om ungdomsarbeidet.

– Vervekampanjen skal diskuteres på lagsmøter i hele partiet før jul.

– Det vil bli gjennomført to partidiskusjoner før og etter jul om motsigelsene i den internasjonale bevegelsen.

– Vi vil ha viktige faglige oppgaver i samband med særlig tariffoppgjøret, men også årsmøtene gjennom hele denne fasen. Vi må også være klar til å drive et omfattende streikestøttearbeid.

– 8. mars er ei stor oppgave våren 78.

– 1. mai blir som før ei svært viktig og stor oppgave som i en periode vil kreve størstedelene av partiets arbeidskraft, og der vi særkilt må ta sikte på et gjennombrudd i ungdomsarbeidet.

3) AVSLUTNINGS- OG OPPSUMMERINGSFASEN (fra mai fram til sommeren)

– I denne fasen skal ungdomskampanjen og resultatene av planen forøvrig oppsummeres og nye planer utarbeides.

– Ingen obligatoriske partidiskusjoner.

– 17. mai og sommerleirene vil være viktige oppgaver.

STUDIEPLAN FOR PARTIET FRAM TIL SOMMEREN -78

• Prinsippprogram for AKP (m-l), kap. 2, 3, 4 og 5.

• Mao: Om den 2. verdenskrig

• Mao: Om den langvarige krigen

• Klassikerne om ungdommen (Oktoberhefte)

• Forsvararar av nykolonialismen (Den store polemikken, 1. band.)

• Mao: Utvalgte verker, bind 5 (utvalg).